

Dagboek 3 25 juli 2015

We gaan vandaag naar Takeo, waar mr. Soeun, de projectleider in dit gebied, een vrijwilligersvergadering heeft belegd. We ontbijten met z'n allen onderweg. Het is een Khmer ontbijt, natuurlijk met rijst en noodlesoep. We wachten op Koy die uit Kompong Cham moet komen en vastzit in het verkeer. Dan gaan we samen naar het district Bati waar Soeun woont. Zoals altijd staat mevrouw Soeun al klaar om ons, zoals altijd met een dikke knuffel te begroeten. Ze is elke keer blij ons te zien en dat is wederzijds.



Vrijwilligers bekijken het Jaarverslag van Stichting De Brug

De vrijwilligers, allemaal gekleed in het Spie-en shirt, zitten binnen al klaar en wij worden met applaus begroet.

Na een korte bijbellezing en gebed door Koy opent Soeun de vergadering.

We krijgen een update van alle werk wat er hier in de afgelopen maand is uitgevoerd door de vrijwilligers. We horen van de storm die hier een paar weken geleden heeft geraasd en veel heeft verwoest. Veel mensen zijn dakloos geworden.

Er zijn veel verzoeken voor bruggen en irrigatiekanalen, waardoor mensen het beter kunnen krijgen in de dorpen. Ook waterfilters en waterreservoirs zijn nodig. Alle verzoeken zullen door het Spie-en bestuur worden beoordeeld op urgentie en aan de hand hiervan zal een nieuw budget voor volgend jaar worden vastgesteld.

Ook wij mogen de vrijwilligers toespreken. We hebben veel respect voor hun werk. Zij zijn de ogen en de oren van Spie-en in de dorpen. Door hen weten we hoe groot de nood is. We zullen hen nog allemaal terugzien tijdens de projectbezoeken later.

Mevrouw Soeun heeft met haar medewerkers inmiddels weer een heerlijke maaltijd klaargemaakt. Dit keer staat er koeiemaag op het menu, lekker aangemaakt met darmringetjes en paprika. Verder krijgen we rijst, gebakken eieren en een groenteschotel. Wij houden het dit keer maar vegetarisch. En het smaakt heerlijk.



Na het eten gaan we weer terug naar Phnom Penh om even bij te komen. Niet dat we zwaar werk hebben verricht, het grootste deel van de dag hebben we zittend doorgebracht. Maar het is behoorlijk warm, zo'n 35 graden. En dan mag je best midden over dag even rusten.

Om 5 uur gaan we er weer op uit. We hebben een afspraak met een Nederlands zendingsechtbaar, Maarten en Mirjam Bargeman en hun drie kinderen. Zij wonen en werken sinds maart van dit jaar in Ratanakiri, in het noorden van Cambodja. Dit weekend zijn ze in Phnom Penh en we gaan vanavond samen ergens eten. Vorig jaar ontmoetten we hen al in Hardenberg en we zijn benieuwd hoe het hen vergaat.



De kinderen zitten in de bak van de auto.

Ze logeren in het CMA Guesthouse in Phnom Penh. Koy, Kia en Raksmeij gaan ook mee. Het is heel goed om elkaar weer te zien en bij te praten. Het verkeer zit overal muurvast en het duurt dan

ook een tijdje voor we een restaurant gevonden hebben. De kinderen zijn de aardappels al lang ontwend en dus vinden ze het goed dat we een Khmer restaurant binnen stappen. Het is op de bovenverdieping van een groot warenhuis en daar is van alles te doen. Het eten is prima en we hebben nu mooi tijd om onze ervaringen uit te wisselen. Maarten en Mirjam zijn druk bezig om de Cambodjaanse taal te leren, alvorens ze aan het werk gaan. Ook de kinderen spreken al een aardig mondje Khmer. We spreken af dat we contact houden de komende tijd. En als we eens in Ratanakiri komen beloven we hen op te zoeken.

Thuisgekomen gaan we een koffer inpakken. We gaan morgenvroeg op pad om de komende week de projecten in Kompong Cham te bezoeken. Maar eerst gaan we naar de kerk.



Zondag 26 juli

Om 7 uur vertrekken we naar Prey Chhor voor de kerkdienst, een rit van ruim anderhalf uur. Onderweg gaan we ergens ontbijten. Rond half 10 arriveren we bij de kerk. De dienst is al begonnen met het zingen van een aantal liederen. Wij worden hartelijk begroet en brengen op onze beurt de groeten over van Nederlandse vrienden en christenen. De dienst duurt tot kwart voor 12, en er gebeurt van alles. De kinderen zingen een paar liederen, wij mogen de gemeente toespreken, er zijn getuigenissen van gemeenteleden en er is een collecte.

Koy preekt over Exodus 33:12-

16. Mozes kende God al zo lang. Hij had al zoveel met Hem besproken. En toch vraagt hij: laat mij u kennen? We moeten ons leven lang blijven zoeken naar God. Hem leren kennen uit de



schepping, uit de bijbel en vertrouwen op Hem.

Men ken hier geen middagsdienst. Daarvoor in de plaats gaan de jongeren van de gemeente de dorpen in om overal zondagschool te houden. Ze vertellen de kinderen over Jezus, leren hen liederen en maken muziek. Kinderen die veraf wonen worden opgehaald met een tuk-tuk om ook mee te kunnen doen.

Wij gaan lunchen bij Koy. 's Middags rusten we uit en we maken een wandeling. Het is hier niet te merken dat het zondag is. Alle werk gaat gewoon door. Ook is het druk op de markt. En niemand wandelt voor zijn plezier, zoals wij.

We logeren hier de komende week. Dat is weer even omschakelen: geen airco, maar wel twee ventilatoren. En slapen onder een klamboe. Onze kamer ligt aan een drukke straat met veel vrachtverkeer. Het is af en toe een herrie van jewelste.



Op de foto met twee politieagentes in opleiding

